

Въ тоя часъ народътъ начињ да си отхожда. На иподрома бѣше малко повече място. Заедно съ първите, кои-то си отхождахѫ, отидохѫ отъ мегдана и наши-ти пѫтици и упѫтихѫ ся камъ цариградски-ты Българи, у кои-то имахѫ свои познайници и родници.

V.

И прѣди шесть столѣтія цариградско-то жителство е было смѣсено, както и днесъ. Само Турци не е имало. А друго-яче намаменъ отъ чудно-то положеніе на Византійскѫ-тѫ столицѫ, дохождаше свѣтъ отъ вси странъ, а крѣстоносни-ти походи такожде дадохѫ поводъ на новъ смѣсь. По улицы-ты на Константиновыа градъ скитахѫ ся и Енглезе и Французе, и Нѣмци и Испанци. Търговія-та мѣшише (привличаше) и Арменци, и Евреи, и Азіатски и Африкански жители. Американци нѣмаше, защо-то Христофоръ Коломбъ ся роди тѣкмо двѣстѣ и пятдесять и шесть години послѣ епохѫ-тѫ на нашъ-тѫ приказкѫ. Италіанцы-ты и не спомянувамъ, защо-то съотечественици-ти колумбови въ това время държахѫ Галатъ, кој-то бѣхѫ населили и утвърдили на другъ-тѫ сѣвериј-тѫ странѫ отъ пристанище-то. Тиѣ бѣхѫ повседневно въ сношеніе съ столицѫ-тѫ и имахѫ въ неї свои-ты търговски писалища, конторы, стоварища и магазии. Нѣ главни-ти бѣхѫ Гърци-ти, като господаре на Цариградъ.

Като набройвахъ жителство-то, не спомянѫхъ нищо за Славены-ты въобще, и за Българи-ты особно. Това си щахъ, та го направихъ, защо-то искамъ да посвятъ тѣмъ нѣкој и другъ повече, а не само съ нѣколко рѣчи.